

četrťinka

Četrťinka je glasilo samoorganiziranih četrtnih in krajevnih skupnosti Maribora.

kontakt: info@imz-maribor.org | 040 743 350

UVOD

PARTICIPATORNI PRORAČUN JE ROJEN!

Težak porod, popadki pričakovani, komplikacij nešteto. Ker je prvi, pravijo mame, tudi najtežji. Strah, da bo šlo kaj narobe, večji. A ko je mimo, je zato tudi veselje večje, težave pa kar nekako pozabljene.

Skoraj tri leta so pretekla od prve ideje, da o tem, kaj naj se počne s proračunskim denarjem, soodločamo prebivalci Maribora. Ideja je rasla skupaj s samoorganiziranimi zbori po mestnih četrtih in krajevnih skupnostih. Ljudje so jasno naslavljali probleme in potrebe v svojem okolju in to je potrdilo prepričanje aktivistov v Iniciativi mestni zbor (IMZ), da krajani sami najbolje vedo, kaj je v njihovi četrti ali krajevni skupnosti treba postoriti. Da jim je treba omogočiti, da sami predlagajo in odločajo, kako porabiti investicijski del občinskega proračuna. »Vstajniškemu« žu-

panu, ki ga, mimogrede, IMZ ni podprla, saj je bilo jasno, da sama zamenjava župana ne bo prinesla sprememb, smo pobudo za participatorni proračun (PP) poslali že aprila 2013. Avgusta smo se s pripravljenimi dokumenti – predlogom sprememb statuta mestnega sveta in pravilnika za izvajanje PP prvič sestali z županom. Popolna podpora, ki jo je predlogu namenil, nam je vlila lažno upanje, da bomo lahko pilotni projekt v eni od četrti izvedli že v letu 2014. »

Glasovanje v radvanju, 22. 11. 2015

Predlog je le z majhnim popravkom dobil potrditev na ministrstvih, tako da tudi zakonskih zadržkov ni bilo, vseeno pa je pristal v občinskih predalih. Tam bi najbrž ležal še danes, če ne bi IMZ poiskala podpore pri nevladnih organizacijah, društvih in posameznikih, ki so ustanovili skupino Odločaj o mestu in do jeseni 2014 po mestu zbrali skoraj 4000 podpisov podpore pobudi. Dolg bi bil seznam, če bi želeli navesti imena vseh posameznikov, ki so aktivno sodelovali pri pobudi in opravili neverjetno delo. Postavljena je bila spletna stran, pripravljena gradiva zanj in za knjižico, ki je podrobno predstavila pobudo, izdelane oblikovne rešitve, zbrane ideje in oblikovani provokativni promocijski plakati, posneti videi, izpeljane medijske in številne druge predstavitve ter ne nazadnje nagovorjeni tisoči za podpis podpore. Veliko in preveč je bilo vsega, nekateri so na dolgi poti omagali. Ostalo pa je dovolj trmastih buč.

Pred lokalnimi volitvami je pobuda doživela neverjetno podporo. Županski in svetniški kandidati so kar tekmovali, kdo jo bolj podpira in kdo ji je prej namenil podpis podpore. Župan je res bil med prvimi, toda kot že toliko krat doslej se je izkazalo, da pred- in povolilni čas nista enaka. Županov urnik po volitvah je bil tako natrpan, da mu nismo uspeli predati niti zbranih podpisov, kaj šele, da bi pobudo začeli oživljati. Odgovori na vprašanja medijem so bili eno samo sprenevedanje. Izsiljen nastop aktivistov IMZ na seji mestnega sveta januarja letos je pospremil z besedami »Tudi sam sem podpisnik iniciative in še vedno čakam, da iniciativo dobim«. Iniciativo in gradivo, ki ga je imel na mizi že leto in pol!! Potrebna je bila javna najava predaje podpisov, da smo dobili njegovih pet minut in dočakali ustanovitev delovne skupine za pilotno izvedbo PP v eni od mestnih četrti.

Delovna skupina, sestavljena iz članov odbora za lokalno samoupravo pri mestnem svetu, občinske službe za delovanje mestnega sveta in predstavnikov IMZ, že v štartu ni uspela, da bi ji v proračunu namenili potrebna sredstva za izvedbo projekta, kar ji je kasneje povzročalo nemalo težav. Težave so bile tudi znotraj delovne skupine, saj so člani projekt dojemali različno, kot bolj ali manj nujen. Z izjemo službe za delo mestnega sveta, smo projekt morali tiščati naprej prostovoljci. Delovna skupina je sicer pripravila rokovnik, ki bi omogočili izvedbo

zbiranja predlogov krajanov in glasovanje o prednostih še to jesen, vendar je bilo treba preskočiti še par ovir, da smo mu kolikor toliko sledili.

Že takoj je bilo jasno, da se lahko bolj ali manj zanesemo le nase. Moralno podporo smo zdaj res imeli, dela pa smo se spet lotili sami. Pripravili smo spletno stran in jo brezplačno ponudili občini za izvedbo projekta, oblikovali gradiva zanj, ga predstavljali krajanom, lepili plakate, urejali spletno stran in predloge, ki so nanjo prihajali ...

Zdaj se lahko potrepljamo. V izbrani mestni četrti Radvanje so se krajin odlično odzvali. Predlagali so 78 projektov, kar je skoraj enkrat več od zastavljenega cilja. Nekateri predlogi so se sicer podvajali, za izvedbo nekaterih občin ni bila pristojna ali pa so izvedbo preprečevali drugi vzroki, vseeno pa so v nedeljo, 22. novembra, lahko krajin z volilno pravico in stalnim prebivališčem v Radvanju glasovali o 22 predlogih. Eno samo glasovalno mesto je bilo premajhno, tako da so se občasno ustvarjale vrste pri glasovalnih mizah. Prihajale so cele družine in presenetljivo tudi zelo veliko mladih, ki jih na volitvah in referendumih redko vidimo.

Smo skupina posameznikov, brez vodij, različnih profilov in pogledov in vsak po svojih zmoglostih in sposobnostih prispeva k uresničevanju zastavljenih ciljev. Nekateri posamezniki, ki so se zgarali ob nešteto opraviilih, bi morda morali izpostaviti, vendar tudi ti ne bi zmogli, če ne bi imeli podpore celotne skupine. Včasih je bila le podpora in neskončen optimizem tisto, kar je dalo energijo za delo naprej. Posebej pomemben stimulator so bili tudi zboristi samoorganizirane četrtne skupnosti Radvanje, ki so s širjenjem ideje, prepričevanjem sveta MČ, podajanjem predlogov, sodelovanjem v delovni skupini, lepljenjem plakatov itd. pomembno pripomogli, da so se sokrajin tako množično odzvali in da se je vse tako dobro izšlo.

Veselje ob rojstvu je neizmerno, vemo pa, da delo ni končano, da nas čakajo, upamo ne prehudi, poporodni krči. Pa da bo veliko energije potrebno, da bo otrok zrasel in se pravilno razvil. In te nam še vedno ne manjka in prepričani smo, da smo prepričali še koga, da se nam bo pridružil.

✿ Cilka

ZBORI

Poročilo o delu v samoorganiziranih četrtnih in krajevnih skupnostih

SČS Radvanje, 17. 11. 2015

Pa smo dočakali: Radvanje orje ledino soodločevalnega razporejanja občinskega denarja na slovenskih tleh. V nedeljo, 22. novembra, so namreč na glasovanju odločali o projektih, ki se bodo izvedli s sredstvi participatornega proračuna. Seveda je razumljivo, da postopki izvedbe še niso tako utečeni kot po svetu in bomo nekaterim nevšečnostim med izvajanjem v prihodnosti morali nameniti več pozornosti. Več o tej temi lahko preberete v osrednjem članku Četrtnika.

Prestopamo v obdobje ogrevanja in Radvančani so še toliko bolj zaskrbljeni. Obiskali bodo med-občinsko službo, ki je odgovorna za čisti zrak, da jih o tematiki ustrezno pouči in priskrbi tiskovine, ki se jih bo razdelilo po radvanjskih gospodinjstvih. Udeleženci bodo še naprej vztrajali, da se v Radvanju postavi merilno mesto.

Na žalost prizadevanja okrog iskanja novega tajnika mestne četrti še niso obrodila sadov, vendar sta tokrat razveselili dve novici: okrog daljnovidnega stebra je zdaj ograja in prejeli smo donacijo za ureditev Rosmanitove grobnice (hvala častnemu županu Hrastja, gospodu Novaku!).

Predvsem pa so si udeleženci zbora enotni, da je zdaj odločilni trenutek, ko Radvanje mora stopiti skupaj, da doseže svoje cilje in si pribori izboljšave znotraj skupnosti. Velik korak so že naredili, s tem pa delo še zdaleč ni končano.

SČS Magdalena, 17. 11. 2015

Večino časa so udeleženci tokratnega zbora SČS Magdalena namenili svojemu krajinsko zaščitenemu parku. Ugotavljali so, da se njegove vrednosti in pomena za prebivalce tega dela Maribora sploh ne zavedamo, zato ga ne znamo ceniti. Namesto prijetnega mesta za druženje, sprehode in igro otrok, postaja dirkališče za kolesar-

je, celo motoriste. Kljub temu, da je opremljen s koši za odpadke, marsikateri lastnik psa še vedno ne počisti za svojim ljubljencem. Za vzdrževanje poti vedno zmanjka denarja, zato so nekateri deli ob dežju primerni le še za plavalce. Na pomanjkanje sredstev so se izgovorili tudi v Uradu za komunalo, promet in prostor MOM v odgovoru na zadnji dopis, ki so ga glede tega z zbora poslali udeleženci. Še bolj skrbi dejstvo, da v parku padajo drevesa, ne nadomeščajo pa se z novimi. Problem opažajo tudi drugod po Mariboru, rešitve pa ni na vidiku, ker tudi za to vedno zmanjka denarja. Udeleženci so zato sklenili, da na Mestni svet MOM in Urad za komunalo, promet in prostor ponovno podajo pobudo, ki so jo že lani poslale vse samoorganizirane četrtne in krajevne skupnosti. V njej so predlagale, da se v proračunu MOM za zasaditev manjkajočih dreves predvidi posebna postavka v višini 200.000 EUR. S tem bi v nekaj letih Maribor ponovno postal zeleno mesto kot nekoč. Da ne bodo čakali le na odziv občine pa bodo, za izboljšanje stanja, sami z opozorilnimi napisi poskusili vplivati na obiskovalce Magdalenskega parka, da se bodo do zaklada, ki ga premorejo, obnašali bolj odgovorno.

Lep, domač, a izredno dotrajan: Magdalenski park

Z zadovoljstvom pa so udeleženci zbora sprejeli odgovor z MOM, da se njihova pobuda o razširitvi cone 30 na območje okrog UKC že uresničuje in jo bodo, če bo dopuščalo vreme, dočakali še letos. Prav tako so pohvalili hiter odziv Urada za komunalo, promet in prostor v zvezi s poplavljenimi prehodi za pešce na Ljubljanski in ul. Moše Pijade pri UKC. Takoj so namreč naročili Nigradu, da ukrepa in udeleženci so potrdili, da so nekateri kanalski jaški popravljani, kako uspešno, pa bo pokazalo prvo večje deževje.

SKS Kamnica, 18. 11. 2015

Zboristi so zbor odprli s pogovorom o nedavnem obisku predstavnikov MOM v KS Kamnica na temo dokončanja dolgo nazaj obljubljene kanalizacije. Ugotavljali so, da so pogovori brezplodni in imajo bolj kot reševati problem namen miriti krajanje. Na takšne pogovore MOM namreč vedno pošlje osebe, ki imajo s temo pravzaprav zelo malo, prav gotovo pa nimajo pristojnosti česar koli spremeniti. Tako lahko ti gostje le pasivno podajajo in razlagajo odločitve njihovih nadrejenih in povrh namesto svojih nadrejenih žanjejo srd, ki ga te odločitve izzovejo. Vendar se zboristi ne dajo, v prihodnje se bo še bolj pritiskalo na odgovorne.

Zboriste je ujezil tudi odgovor medobčinskega redarstva, v katerem pravijo, da bi količki za preprečevanje parkiranja na pločnikih ovirali slepe in slabovidne. Zboristi ugotavljajo, da so na redarstvu očitno mnenja, da avtomobili na pločnikih torej niso ovira slepim in slabovidnim. Da bi to redarstvu tudi jasno ilustrirali, so več tednov vsakodnevno fotografirali popolnoma neprehoden pločnik, zaparkiran z avtomobili. Fotografije bodo redarstvu tudi posredovali.

SČS Center in Ivan Cankar, 19. 11. 2015

Na zboru SČS Center in Ivan Cankar se je razvila zanimiva debata glede novoustanovljene delovne skupine za pasji park, ki se ne bo zavzemala zgolj za ureditev prostora, v katerem bi se psi lahko prosto gibali, temveč tudi za odgovorno lastništvo psov. Skupina je že prišla v kontakt z nekaterimi, ki so pripravljeni pomagati pri uresnitvi projekta, vendar jih čaka še veliko dela

(iskanje ustrezne lokacije, upoštevanje odlokov o živalih ...) Na zboru so se zato odločili, da povabimo k sodelovanju tudi udeležence iz drugih zborov, ki bi bili pripravljeni pomagati. Zaradi neodzivnosti medobčinskega inšpektorata glede uničene javne razsvetljave so se odločili, da bodo pripravili nov dopis, v katerem jih bodo opozorili, da ne opravljajo svojih dolžnosti. Izpostavljen je bil tudi problem sečnje dreves, saj na tem področju nimamo nobenih direktiv, zaradi česar vse pogostejše prihaja do zlorab, drevoredi pa postajajo goloseki, kar je povsem nesprejemljivo. Ravno zato so se odločili, da se bodo obrnili na strokovnjaka za ureditev vrtov, parkov in drevoredov – na gospoda Nika Stareta. Naj omenimo še dve odlični novici. Prva je, da so začeli graditi pločnik na Ribniški ulici, ki bo omogočal varno pot na Piramido, druga pa, da se je na zboru pojavila pobuda za ponovno obuditev delovne skupine za sramotilni steber.

SČS Tabor, 25. 11. 2015

Prebivalci Tabora so že dalj časa govorili in se spraševali o propadajočem igrišču ob Metelkovi in Cesti zmage. Poseben interes po informacijah, kaj se bo tam dogajalo, je vzbudil Večerov članek, v katerem je bilo zapisano, da je Športno društvo našlo novega najemnika, ki bo igrišče obnovil in oživel.

Okoliške prebivalce je novica razveselila, spominjali so se časov zlate dobe igrišča, ko je to predstavljalo pomembno športno in družabnostno stičišče. Veseli jih, da se bodo nanj znova vnesle vsebine. Na povabilo prebivalcev se je zbora udeležil predstavnik Športnega društva g. Cerkveni in informacijo o novem najemniku potrdil. Povedal je tudi, da je najemniška pogodba podpisana, da se dela še na finančnih konstrukcijah in da predvideva, da bodo z deli pričeli prihodnjo jesen, saj je pridobitev vseh potrebnih papirjev pred tem skoraj nemogoča. Govora je bilo tudi o vsebinah, ki jih novi najemnik namerava vnesti na območje športnega parka. Gospod Cerkveni je povedal, da so trenutni načrti tam narediti kolesarski park za otroke, igrišča za nogomet, košarko in odbojko na prostem, montažno dvorano, kjer bodo lahko potekale različne športne dejavnosti in pa ravnotežnostni park. Ravnotežnostni park je neke vrste adrenalinski park povsem pri tleh, gre za poligon, na katerem je potrebno preizkušati svoje ravnotežne sposobnosti. Tudi med igrišči naj bi bile speljane poti ravnotežnostnega parka in celotno območje bo tako v gibanju, različni segmenti se bodo medsebojno prepletali. Prebivalci Tabora so bili zelo zadovoljni z informacijami, ki ji jih je g. Cerkveni podal, veselji jih, da obstaja vizija, kako te sedaj propadajoče športne površine spremenit v športni park, ki bodo vsi z veseljem ponovno radi obiskovali.

ŠČS Pobrežje, 25. 11. 2015

Na minulem zboru so udeleženci pregledali, kako kaže s sprejetimi sklepi z minulih zborov. Odgovora na temo ekoloških otokov in urejanja zelenic so končno prejeli, prvega od Snage, drugega od Nigrada. Iz obeh gre razbrati, kar sami udeleženci trdijo že lep čas, namreč, kakor koli si želimo urediti življenje v skupnosti, se bodo brez upoštevanja določenih dogovorov in pravil s strani celotne soseske in vpletenih služb problemi zmeraj pojavljali. To velja za ekološki otok na Kosovelovi, ki ga posamezniki, ki se do sedaj še niso spomnili, da obstaja tudi odlagališče, kamor lahko brezplačno odpelješ odpadke, s pridom izkoriščajo za črno odlagališče

sredi soseske, kot tudi za zelenice na javnih in funkcionalnih površinah, med katerimi bodo ene košene neštetokrat, druge pa nikoli, če se službe in samoiniciativni posamezniki ne bodo dovolj dobro informirali in usklajevali.

Udeleženci so se informirali še o uspešno izvedem glasovanju o prednostni lestvici projektov v sklopu pilotnega projekta participatornega proračuna v Radvanju in družno ugotovili, da ga je spremljala cela Slovenija. Mnenja so, da je treba nenehno zahtevati večji delež sredstev proračuna, o katerih bodo odločali ljudje.

Javne službe so udeležencem na Pobrežju dolžne odgovore oz. rešitve še glede dveh prometnih zagat. Morda se to zgodi do naslednjega zbora, ki bo 9. decembra, ko bo govora morebiti tudi o Družinskem referendumu, razpisanem za konec letošnjega decembra.

SKS Pekre, 25. 11. 2015

Rdeča nit tokratnega zbora je bilo sodelovanje med krajanji Pekar in izvoljenim svetom krajevnega skupnosti, ki je bilo ob začetku novega mandata spodbudno, zdaj pa tako krajanji kot člani sveta s sodelovanjem niso zadovoljni. Kje so nastale razpoke in zakaj ne stopijo skupaj, ko bi vendar tako probleme lažje reševali, so se spraševali. Zborov se udeležujejo krajanji, ki premorejo različna znanja, ki bi se jih dalo s pridom izkoristiti, imajo socialne mreže, s pomočjo katerih bi marsikaj lažje uresničili. Pripravljeni so pomagati, če pa se stvari nikamor ne premaknejo, volja upade.

Članici sveta, ki sta se udeležili zbora, sta izrazili prizadetost, ker se jih vedno poziva k odgovarjanju na iste teme, na katere so že podali odgovore, pa ti niso bili niti zabeleženi v zapisnikih zbora, udeleženci pa ugotavljajo, da se jih jemlje kot opozicijo izvoljenemu svetu KS, čeprav se vsi le zavzemajo za boljše Pekre. Najočitneje se je to izrazilo na zboru, ki je bil na pobudo SKS Pekre organiziran s predstavniki urada za komunalo MOM, sveta KS in krajanov. Na njem je svet KS nastopil v podporo MOM (ali obratno) proti krajanom, ki »kar nekaj hočejo, denarja pa ni«. Ogorčeni krajanje so na zboru SKS po tem dogodku predlagali sestanek s svetom KS, da si »nalijejo čistega vina«, do katerega pa ni prišlo, saj so se na drugi strani člani sveta čutili prizadeti ob branju zapisnika tega zbora. Da to jaro kačo presekajo, so se dogovorili o boljšem informiranju. Zapisnike zborov SKS bodo še naprej pošiljali KS, svet KS pa bo zapisnike svojih sej pošiljal na e-naslov SKS. Članica sveta se je zavezala, da bo preverila tudi, zakaj se ne ureja spletna stran KS, ki bi, če bi se jo sproti urejalo, učinkovito obveščala krajanje o dogajanju v Pekrah. Obudili pa bodo tudi pobudo za skupen sestanek, da končno začnejo delati z roko v roki in tako hitreje premaknejo reševanje perečih problemov kot so vrtec, kanalizacija, neurejeno križišče na Lackovi.

ŠČS Studenci, 26. 11. 2015

Dober glas o uspehu participatornega proračuna v Radvanju je segel tudi v sosednjo četrtno Studenci, kjer si člani zbora želijo, da bi se prav ta projekt že naslednje leto izvajal tudi pri njih. Člani zbora si predvsem želijo še večje udeležbe sokrajanov, da bi kot samoorganizirana četrtna skupnost korak za korakom spreminjali Studence. Ni dovolj, da samo sedimo doma in se pritožujemo nad krivičnostjo, potrebno se je povezati s sosedi in začeti aktivno spreminjati lokalno okolje. Na zboru so najprej poročali člani delovnih skupin, nato je beseda tekla tudi o Ecolabu. Pri točki razno pa so se udeleženci odločili, da na naslednji zbor, ki bo ponovno potekal v četrtek ob 18.00, povabijo gosta iz Radvanja. Prebivalci Radvanja so že nekaj časa zelo aktivni in s skupnimi močmi jim je uspelo uresničiti že marsikateri projekt v četrti. Tudi

Studenčani nočejo več zaostajati.

ŠČS Nova vas, 26. 11. 2015

Kot osrednja tema je bil izpostavljen hrup, ki ga povzročajo vozila na Cesti proletarskih brigad. Ljudje so želeli skupaj s svojimi sosedi in tistimi, ki bivajo v neposredni bližini te hrupno zelo onesnažene ceste, najti rešitve, s katerimi bi lahko trenutno stanje izboljšali. V preteklosti so se zboristi že ukvarjali s to problematiko, izdelan je bil audio-vizualni prikaz prometa in hrupa na tej cesti, kontaktirali so že Urad za okolje, promet in prostor. Oprijemljivih rezultatov takratnega prizadevanja ni. Vsi odgovori, ki so jih prebivalci dobili so bili vezani na to, da je cesta republiška, da sredstev ni in da bodo z izgradnjo južne obvoznice rešeni vsi problemi. Letos je bilo na mestni svet MOM naslovljeno vprašanje o odgovornosti vzdrževalcev državnih cest do hrupa, ki se tam pojavlja. Podan je bil odgovor: če je cesta vir hrupa, mora upravljalec najti rešitev, kako hrup zmanjšati. Na MOM so pripravili zemljevid, ki je dostopen na spletu, iz

nje pa so razvidne ceste in stopnja hrupa v njihovi okolici. Razberemo lahko, da je Cesta proletarskih brigad v skupini cest z najvišjo stopnjo hrupa. DS za okolje se je obrnila na mestni odbor za okolje, zanimalo jih je, v kateri fazi je priprava operativnega elaborata varstva pred hrupom za območje Maribora, ga. Čanč iz MOM je podala informacije, da je operativni elaborat varstva pred hrupom v pristojnosti ministrstva v Ljubljani, da gre za javno naročilo, katerega rok za prijavo je 27. 11., po tem datumu bodo izbrali izvajalca, ki bo operativni elaborat pripravil. V zadnjem času je sicer opaziti, da so se preplastili določeni predeli Ceste proletarskih brigad, preplastitve pa so delali med križišči, ne na križiščih, ki so najbolj dotrajana. Na zboru je bil podan predlog, da v času do izdelave in sprejetja elaborata zahtevamo zmanjšanje dovoljene hitrosti prometa, kar problema sicer ne bo rešilo v celoti, hrup pa se bo nekoliko zmanjšal. Glede tega predloga zboristi niso dosegli soglasja, saj so bili izraženi pomisleki, da z zmanjšanjem dovoljene hitrosti (in z njo tudi hrupa), povečamo onesnaževanje in pa gnečo, ki se na cesti pojavi. Prav tako prebivalci ne verjamejo, da bi se vozniki nove omejitve zares držali. Skeptični so tudi do obljubljenе južne obvoznice, skrbijo pa jih novi trgovski centri, zaradi katerih se utegne promet na Cesti proletarskih brigad še dodatno povečati. Točko dnevnega reda so zaključili s sklepom, da bodo počakali na operativni elaborat za varstvo pred hrupom, ga na zboru obravnavali in če bodo nanj imeli pripombe, bodo te posredovali odgovornim.

Slovenska prvkainja med državnimi cestami v hrupnosti: Cesta Proletarskih brigad

SČS Koroška vrata, 26. 11. 2015

Vse bolj se kaže, da je promet v Mariboru infrastrukturna rak rana. Nepravilno parkiranje povzroča nepreglednost, z listjem prekrите talne označbe pa tudi ne pripomorejo k varnem vključevanju v promet izpred zdravstvenega doma na Gosposvetski. Udeleženci se bodo še najprej borili za postavitev prometnih znakov, saj so dosedanje rešitve Urada za komunalo neučinkovite. Številne točke brez prehodov za pešce, nenavadno postavljeni prehodi pri spremenjenih prometnih režimih ipd. kažejo na to, da je problematika precej razširjena in bi morala biti skupni cilj v sodelovanju vseh SČS.

Pa ni samo gibanje v prometu pokazatelj kulture, tudi ravnanje z odpadki je. Ker ni dovolj košev za smeti (za pasje iztrebke pa še manj), dobivajo cvetlična korita novo namembnost, površine okrog klopi pa postajajo odlagališča nezaužite hrane in smeti. Delovanje zbora bo tako še najprej usmerjeno k razrešitvi teh najbolj prerečih vprašanj.

Cvetlično korito ni koš za smeti ... lahko pa bi bilo obratno, kot na primer na prvem urbanem vrtu v Koroških vratih, kjer je straniščna školjka korito postala. Vrta ob Kopališču Pristan naslednjo pomlad žal več ne bo.

Slovenija v vojni

Otroci socializma, oni stari pankerji, so se že sredi osemdesetih drli, da je naš narod od nekdaj gojil borbenost in da bi tudi on, predvidoma pevec, rad bil vojak. Nekaj desetletij za tem je naša oblast očitno izgubila vsak občutek za sarkazem in Branetu s kompanijo v celoti ugodila. Slovenija je v vojni.

A ne od včeraj. Ne od prekletega petka trinajstega, ko so islamski fašisti izvedli pokol nad civili v Parizu. Slovenija je s kratkimi premori v vojnem stanju že od srede devetdesetih let, ko so naši komandosi na Hrvaškem izvajali črne operacije. Skladno z neoliberalno doktrino neskončne vojne (ki je kakopak dobra za biznis) pa smo v vojno kot del koalicije voljnih, kot del Cheneyjeve nove Evrope, vključeni že vsaj od leta 2003. Takole preko palca je Slovenija danes vključena v kakšnih šest mirovnih operacij, oboroženih spopadov, konfliktov ali kakor koli že vojni pravimo v prečiščenem novoreku. Irak, Sirija, Afganistan in še nekaj afriških držav, ki – roko na srce bolj – manj ne obstajajo. Slovenska brezpogojna podpora Franciji tako ne more in ne sme biti presenetljiva. Hlapci, za hlapce rojeni in vse to. Ali pa za biriče, kot kažejo novi trendi.

Čisto iskreno – uničenje islamskega kalifata oziroma ISIS-a bi lahko za svet bilo samo dobro in prav je, da se v ta spopad vključimo. V njihovem primeru gre za barbarsko državo, ki dejansko ogroža ne le regijo, ampak svet. Ne delam zlahka primerjav s tretjim rajhom, ampak tile fanatiki si jo dejansko zaslužijo. Vendar pa, to rekoč, ne smemo zanemariti dejstva, da ta gnusna tvorba ni nastala brez logike in brez zunanje pomoči. Pomoči, ki jo nudimo ravno mi, Evropejci, skupaj (oziroma pod taktirko) naših ljubih zaveznikov iz ZDA. In njihovih ljubih zaveznikov iz Savdske Arabije, Izraela, Turčije in podobnih prijateljev človekovih pravic. Prav tako ni govora le o finančni pomoči, čeprav tudi te ne manjka. Govora je o ekstremnem nasilju, ki ga na tem območju (Bližnji vzhod in Severna Afrika) Zahodnjaki izvajamo že – dobessedno – stolet-

ja. In čeprav se nam to zdi včerajšnji sneg, zanje enako ne drži. In ko so ljudje pahneni v stanje brezupa in bede, sploh v kombinaciji z izjemnim nasiljem, to porodi najhujše in najbolj zločinske tvorbe. Le spomnimo se Nemčije po prvi vojni!

Proti terorju se torej moramo za vsako ceno boriti. Ampak proti terorju se najbolje borimo tako, da v njem ne sodelujemo. Kot požara ne gre gasiti z bencinom, tako ne moremo vojne ustaviti z vojno. Ali, kot pravi ona majica, bombardirati za mir je kot kavšati za nedolžnost. Spremeniti moramo svoj pristop in stvari reševati pri izvoru. Podobno govorijo celo naši politiki, vendar se oni ne zavedajo, kot kaže, da smo izvor ravno mi, Evropa. Ki je te dežele s svojim kolonializmom, neokolonializmom, vojaškimi posredovanji in ostalo navlako pahnila v srednji vek in tam obdržala. Na sojenju vojnim zločincem tretjega rajha v Nürnbergu so izpostavili, da je največji mednarodni zločin zločin agresije, iz katerega izhaja vse ostalo zlo. In tega zločina smo Slovenci, skupaj s preostalim Zahodom, sokrivi. Zločin v Parizu je tako nujno logična posledica našega, tudi slovenskega, ravnanja na Bližnjem vzhodu.

Ne moremo se slepiti, da nismo del te zgodbe. Naši zavezniki na tako na resnične teroriste, kot tudi tako imenovane teroriste (torej ljudi, ki le branijo svojo zemljo, ali – kot je zadnje čase bolj pogosto – katerega koli moškega nad 12. letom starosti) mečejo termobarične bombe* in jih obstreljujejo s strelivom iz ošibljenega urana. A ob boku jim stojimo mi, pogumni Slovenci! Že desetletja urimo sile marionetnih vlad, že desetletja sodelujemo v različnih operacijah na vojnih območjih. Navkljub ustavi, kjer je zapisano, da smo miroljuben narod in navkljub javnemu mnenju, ki je vsaj

pred porastom fašizma, ki ga je sprožil val beguncev, presegal 95 % nasprotnikov vojne. Toliko o demokraciji in demokratičnih vrednotah.

Francija za nas ni nepomembna. Daleč od tega. Zaradi teh napadov bodo naši oblastniki imeli lep izgovor, da zaprejo pot beguncem, ki bežijo pred ravno tem nasiljem, ki smo mu bili priča v Parizu. Zaradi tega bodo lahko poostriili nadzor, segregirali begunce, dali dodatna pooblastila vojski in nas obdali z bodečo žico. Ampak tukaj je kleč – begunci bodo šli mimo, slej ko prej. Ograde, nadzor in vojska pa bodo ostali. Postali bodo nekaj normalnega. Ne zaradi morebitnih teroristov, ki so se prišli v Evropo razstreliti zaradi stoletij krivic. Ampak zaradi nas, ki se ne strinjamo z oblastjo. Zaradi nas, ki mislimo, da lahko svobodno govorimo in se družimo. Zaradi nas, ki mislimo, da demokracija ne pomeni le praznega štiriletnega rituala, ampak odločanje v vsakdanjem življenju. Zato ne bodite presenečeni, če nas na naslednjih demonstracijah ne bodo razganjali s pendreki, psi in plinom. Na naslednjih demonstracijah bomo protestniki obdani z bodečo žico zrl v cevi avtomatskih pušk. Slovenija, kot vsa Evropa, kot ves razviti svet, je v vojni že desetletja. Ne v vojni proti njim. Ampak v vojni s svojim lastnim prebivalstvom. V vojni z nami.

Grizli

***termobarične bombe:** Posebej ljubko orožje iz arzenala demokracije. Gre za najmočnejše konvencionalno, torej nejedrsko orožje, za katerega je znano, da ubija s podtlakom, nastalem ob udarnem valu. Pri živem telesu ti izruje pljuča, dihalne poti ti opeče, ob tem pa žrtev praviloma ne izgubi zavesti, saj so poškodbe možganov minimalne. Pri tem vrhuncu civiliziranega vojskovanja lahko žrtev napada v prej opisanem stanju živi še nekaj minut.

Kako do pomembnih informacij?

Izobraževanje o zakonskih možnostih vključevanja v postopke upravljanja

SREDA, 16. 12. 2015, od 17.00 do 19.00

MISC Infopeka, Ob železnici 16, 2000 Maribor

Brez informacij se je nemogoče pogovarjati o temah, ki so v družbi pomembne, na primer kakšno je naše okolje, kako se troši javni denar, kdo odloča o teh stvareh. Načeloma ima kdor koli pravico pridobiti informacije od države, občine, njenih zavodov in podjetij. Sliši se lepo, pa vendar se včasih v praksi zdi, da »načeloma« dejansko pomeni »izjemoma«. Tudi informacije javnega značaja je treba znati iskati, poznati svoje pravice in vedeti, kako jih uveljaviti. Na predavanju boste na praktičnih primerih spoznali, kako najlažje pridobiti informacije, kakšne so vaše pravice in kdaj se splača vztrajati.

Z vami bo Tina Kraigher Mišič iz Odvetniške družbe Pirc Musar, ki je, preden se je zaposlila v odvetniški družbi, vodila pritožbene postopke v zadevah dostopa do informacij javnega značaja pri Informacijskem pooblaščenču.

Zadnji datum prijave: 15. 12. 2015

Prijave na e-naslov: infopeka@infopeka.org ali na telefon **02 300 68 50 oz. 041 481 246**

ČETRNI in KRAJEVNI ZBORI v NASLEDNJIH TEDNIH

SČS Tabor	sreda, 9. 12., ob 18.00	MČ Tabor, Metelkova 63
SČS Pobrežje	sreda, 9. 12., ob 18.00	MČ Pobrežje, Kosovelova 11
SKS Pekre	sreda, 9. 12., ob 18.00	Dom kulture Pekre, Bezjakova 4
SČS Nova vas	četrtek, 9. 12., ob 18.00	MČ Nova vas, Radvanjska c. 65
SČS Studenci	četrtek, 10. 12., ob 18.00	MČ Studenci, Erjavčeva 43
SČS Radvanje	torek, 15. 12., ob 18.00	MČ Radvanje, Lackova c. 43
SČS Magdalena	torek, 15. 12., ob 18.00	MISC INFOPEKA, Ob železnici 16
SKS Kamnica	sreda, 16. 12., ob 18.00	KS Kamnica, Vrbanska 97
SČS Center in Ivan Cankar	četrtek, 17. 12., ob 18.00	Zveza prijateljev mladine, Razlagova 16
SČS Koroška vrata	četrtek, 17. 12. ob 18.00	MČ Koroška vrata, Vrbanska 10

SČS Radvanje: 1. 12. ob 18.00; SČS Magdalena: 1. 12. ob 18.00; SKS Kamnica: 2. 12. ob 18.00; SČS Center in Ivan Cankar: 3. 12. ob 18.00.